

PRÁKTICKÁ PRÍRUČKA PRE UPLATŇOVANIE NARIADENIA O EURÓPSKOM PLATOBNOM ROZKAZE

Predslov

I. Úvod: európske občianske súdne konanie	4
II. Rozsah pôsobnosti nového postupu	8
1. Územný rozsah pôsobnosti	9
2. Vecný rozsah pôsobnosti	9
2.1. Občianske a obchodné veci	10
2.2. Cezhraničné spory	11
3. Časová pôsobnosť	12
4. Právomoc	12
III. Európske konanie o platobnom rozkaze	14
1. Návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu	15
1.1. Požadovaná suma a úrok	15
1.2. Predmet sporu a popis dôkazov	16
1.3. Príslušné súdy	17
1.4. Ako predložiť návrh	17
2. Priebeh konania pred súdom	18
2.1. Zmena alebo oprava	18
2.2. Zamietnutie návrhu	18
3. Vydanie a doručenie európskeho platobného rozkazu	19
3.1. Vyplnenie vzorového tlačiva E	19
3.2. Vydanie európskeho platobného rozkazu – lehoty	19
3.3. Doručenie odporcovi (Komisia)	20
4. Práva/možnosti odporcu	22
4.1. Odpor proti európskemu platobnému rozkazu	22
4.2. Vykonateľnosť	22

5. Možné opravné prostriedky/spôsoby obrany pre strany	23
5.1. Čo môže navrhovateľ urobiť, ak je návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu neúplný, obsahuje chybu, vyžaduje zmenu alebo je zamietnutý?	23
5.2. Čo môže urobiť dlžník v členskom štáte pôvodu v prípade vydania európskeho platobného rozkazu?	24
IV. Uznávanie a výkon európskeho platobného rozkazu v ostatných členských štátoch	26
1. Všeobecné zásady	27
2. Podanie návrhu na výkon	27
3. Preklad	28
4. Odmietnutie výkonu za výnimočných okolností	28
4.1. Odmietnutie výkonu (článok 22)	28
4.2. Prerušenie alebo obmedzenie výkonu (článok 23)	29

I. Úvod: európske občianske súdne konanie

Nariadením č. 1896/2006 sa zavádza prvé, skutočne európske občianske súdne konanie – európske konanie o platobnom rozkaze (EPR). Predchádzalo mu nariadenie o európskom exekučnom titule (EET), ktorého veľkým úspechom bolo zrušenie doložky vykonateľnosti pre výkon rozsudkov vynesených v inom členskom štáte Európskej únie v určitých kategóriách občianskych prípadov, na základe dodržiavania určitých procesných záruk, ktoré musí schváliť príslušný orgán v predpísanom osvedčení. Európsky exekučný titul je však osvedčenie, ktoré sa vzťahuje na rozsudok (alebo verejnú listinu alebo súdny zmier) vynesený v rámci vnútroštátneho postupu, zatiaľ čo európsky platobný rozkaz je možné vydať len v rámci jednotného postupu, ktorý je spoločný pre 26 členských štátov. Vnútroštátne právo sa na základe subsidiarity vzťahuje na otázky, ktoré neupravuje nariadenie o EPR. Krátko po prijatí nariadenia o EPR sa prijalo ďalšie nariadenie, ktorým sa zaviedlo európske občianske súdne konanie, a to nariadenie zakladajúce európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Tieto tri nariadenia zavádzajú do praxe zásadu vzájomného uznávania rozsudkov v občianskych veciach. Ich hlavným cieľom je zjednodušiť a urýchliť cezhraničné uznávanie a uplatňovanie práv veriteľov v Európskej únii. V tomto ohľade prispievajú tak k budovaniu jedinečného priestoru spravodlivosti v Európskej únii, ako aj k vytváraniu jednotného trhu.

Každý z týchto postupov má rozdielny rozsah – nie všetky je možné použiť v každom cezhraničnom občianskom prípade.

Ak príslušný súd už v danej veci vydal rozhodnutie – alebo ak pohľadávka vyplýva z verejnej listiny alebo zo súdneho zmiernu – a je potrebné zabezpečiť jeho výkon v zahraničí, potom je možné príslušným orgánom v členskom štáte pôvodu rozsudku, verejnej listiny alebo súdneho zmiernu predložiť návrh na vydanie európskeho exekučného titulu, pokiaľ ide o nespornú pohľadávku¹. Toto je jediný európsky postup (z troch vyššie uvedených), určený na presadenie existujúceho súdneho rozhodnutia alebo súdneho zmiernu. Navrhovateľ môže použiť verejnú listinu ako základ pre poskytnutie dôkazov potvrdzujúcich pohľadávku v rámci európskeho konania o platobnom rozkaze alebo v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Cezhraničnú pohľadávku je potrebné predložiť súdu, ktorý je príslušný na základe európskeho a/alebo vnútroštátneho práva². Takúto pohľadávku je možné uplatniť podľa vnútroštátneho postupu, ktorý je platný podľa jurisdikcie súdu, alebo podľa jedného z európskych postupov v prípade, že sú splnené príslušné podmienky.

1 Pozri Praktickú príručku pre uplatnenie nariadenia o európskom exekučnom titule: http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order_sk.pdf.

2 Pozri nariadenie Rady č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I), Ú. v. ES L 12, 16.1.2001 s. 1.

Ak pohľadávka (bez nákladov alebo úroku) nepresahuje sumu 2 000 EUR, je možné zvážiť EPR aj európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Ak je však pravdepodobné, že odporca napadne pohľadávku, je lepšie použiť európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pretože EPR by mohlo byť zamietnuté na základe jednoduchého odporu obžalovaného. Nariadenie o EPR však nebráni navrhovateľovi v tom, aby si v tejto situácii zvolil EPR.

Ak pohľadávka (bez nákladov alebo úroku) presahuje 2 000 EUR, je možné použiť len nariadenie o EPR, pokiaľ sú splnené podmienky jeho uplatnenia.

EPR je možné použiť len na peňažné pohľadávky v konkrétnych sumách, ktoré sú splatné v čase podania návrhu. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vzťahuje aj na iné druhy pohľadávok.

EPR nestanovuje súdne pojednávanie – postup je čisto písomný s výnimkou prípadu, keď sa príslušná pohľadávka v rámci EPR poprie alebo keď odporca podá proti EPR odpor; v takomto prípade môže dôjsť k súdnemu pojednávaniu v súlade s vnútroštátnymi postupmi. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ktoré je obvyčajne písomným postupom, aj napriek tomu umožňuje v prípade potreby súdne pojednávanie.

Európske konanie o platobnom rozkaze je voliteľné, a to do takej miery, že záleží na navrhovateľovi, či uprednostní tento postup pred ostatnými dostupnými spôsobmi, ktorými je tiež možné vzniesť pohľadávku. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu nebráni navrhovateľovi, aby pohľadávku znovu vymáhal v akomkoľvek vhodnom konaní vrátane európskeho konania o platobnom rozkaze, a to aj pred rovnakým súdom, ktorý návrh zamietol.

II. Rozsah pôsobnosti nového postupu

1. Územný rozsah pôsobnosti

Nariadenie o EPR sa uplatňuje vo všetkých členských štátoch s výnimkou Dánska. To znamená, že nie je možné obrátiť sa na dánsky súd s návrhom na vydanie európskeho platobného rozkazu a že európsky platobný rozkaz nie je možné v Dánsku uplatniť.

2. Vecný rozsah pôsobnosti

Európske konanie o platobnom rozkaze sa vzťahuje na občianske a obchodné veci pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Prípady, ktoré spĺňajú požiadavky nariadenia, môžu byť posudzované tými súdmi, ktoré sú určené ako príslušné v danom členskom štáte.

Samotné nariadenie nedefinuje charakter občianskej a/alebo obchodnej veci. Výslovne však vylučuje zo svojho rozsahu uplatnenia nasledujúce kategórie prípadov: daňové, colné a administratívne veci a zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci. V týchto prípadoch teda súd nie je povinný skúmať, či ide o občiansku alebo obchodnú vec.

2.1. Občianske a obchodné veci

Európsky súdny dvor dôsledne zastáva názor, že termín „občianske a obchodné veci“ musí dostať autonómny význam odvodený od cieľov a sústavy príslušných právnych predpisov Spoločenstva a všeobecných zásad, ktoré sú základom vnútroštátnych právnych systémov ako celku (vec C-29/76 *LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co KG/Eurocontrol*, Zb. 1976, s. 1541). Súd zastával názor, že pre rozhodnutie o tom, či spor má alebo nemá občiansky alebo obchodný charakter, sú relevantné dva prvky:

- predmet sporu a
- charakter vzťahu medzi zúčastnenými stranami.

Najmä pokiaľ ide o žaloby, ktorých účastníkom je verejný orgán, súd určil, že vec nie je „občianska alebo obchodná“, keď sa týka sporu medzi verejným orgánom a súkromnou osobou, a ak verejný orgán konal pri uplatňovaní verejnej moci. Súd preto rozlišuje medzi *acta iure imperii*, ktoré sú vylúčené z pojmu „občianske alebo obchodné veci“, a *acta iure gestionis*, ktoré sú, naopak, do tohto pojmu zahrnuté. Rozlíšenie medzi *acta iure imperii* a *acta iure gestionis* v praxi nie je vždy ľahké. Z judikatúry súdu vyplývajú nasledujúce usmernenia.

Vo veci *Eurocontrol* zastával súd názor, že nárok verejného orgánu vyplývajúci z medzinárodnej zmluvy na výber poplatkov od súkromnej strany za používanie jeho zariadení alebo služieb, keď takéto použitie bolo povinné a poplatky boli stanovené jednostranne, nie je občianskou ani obchodnou vecou.

Vo veci *Rüffer* (C-814/79 Holandsko v *Rüffer*; Zb. 1980, 3807) súd zastával názor, že pohľadávka zo strany verejného orgánu, ktorý žaloval majiteľa lode o náhradu nákladov vzniknutých pri odstraňovaní havarovaného vaku, tiež nie je občianskou alebo obchodnou vecou.

Naopak, vo veci *Sonntag* (vec C-172/91, Zb. 1993, s. I-1963) zastával súd názor, že žaloba v občianskom konaní o náhradu za zranenie osoby následkom trestného činu je občianskeho charakteru. Takáto žaloba však nepatrí do pôsobnosti pojmu „občianske alebo obchodné veci“, keď sa pôvodca škody musí považovať za verejný orgán, ktorý konal pri uplatňovaní verejnej moci (v tomto prípade sa nepovažoval za patriaci do rozsahu definície „konania pri uplatňovaní verejnej moci“ učiteľ, ktorý dozeral na žiakov).

Vo veci *Gemeente Steenberg* (vec C-271/00, Zb. 2002, I-10489) zastával súd názor, že pojem „občianskych vecí“ zahŕňa žalobu podľa práva na postih, ktorou sa verejný orgán domáha, aby osoba, ktorá podlieha súkromnému právu, vrátila sumy, ktoré orgán vyplatil vo

forme sociálnej pomoci rozvedenému manželskému partnerovi a dieťaťu tejto osoby za predpokladu, že základ a podrobné pravidlá, ktoré sa vzťahujú na podanie žaloby, zodpovedajú obvyklej právnej úprave vyživovacej povinnosti. Keď sa žaloba o právo na postih zakladá na predpisoch, ktorými zákonodarná moc udelila verejnému orgánu jeho výhradné právo, žaloba sa nemôže považovať za podanú v „občianskych veciach“.

Vo veci *Préservatrice foncière* (vec C-266/01, ECR 2003, I-4867) zastával súd názor, že pojem „občianske alebo obchodné veci“ pokrýva nárok, na základe ktorého sa štát domáha proti osobe podliehajúcej súkromnému právu uzatvorenia záručnej zmluvy podľa súkromného práva s cieľom umožniť tretej osobe predložiť záruku, ktorú požadoval a vymedzil štát v rozsahu, v akom právny vzťah medzi veriteľom a ručiteľom podľa záručnej zmluvy nezahŕňa výkon právomocí štátu, ktoré presahujú rozsah jeho existujúcich právomocí, podľa pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi súkromnými osobami.

Vo veci *Frahuil/Assitalia* (vec C-265/02, Zb. 2004, I-1543) sa konštatovalo, že za patriacu pod pojem „občianskych a obchodných vecí“ sa musí považovať žaloba podaná na základe zákonnej subrogácie proti dovozcom dlhujúcemu colné poplatky ručiteľovi, ktorý tieto poplatky zaplatil colným úradom ako plnenie podľa záručnej zmluvy, keď sa v nej zaviazal ručiť za to, že uvedené

poplatky zaplatí agent prepravcu, ktorý pôvodne dostal pokyn od hlavného dlžníka, aby dlh zaplatil.

Nakoniec, vo veci *Lechouritou*, (vec C-292/05, Zb. 2007, I-1519) súd potvrdil, že náhrada straty alebo škody spôsobenej vládnymi jednotkami v čase vojny nie je do „občianskych vecí“ zahrnutá.

2.2. Cezhraničné spory

Nariadenie o EPR sa týka len cezhraničných sporov. Článok 3 nariadenia o EPR definuje cezhraničný spor ako spor, v ktorom má aspoň jedna zo strán bydlisko alebo obvyklý pobyt v inom členskom štáte ako v členskom štáte súdu konajúceho vo veci. V určitých prípadoch toto ustanovenie tiež poskytuje prístup k európskemu konaniu o platobnom rozkaze navrhovateľom mimo EÚ (t. j. tým, ktorí nemajú bydlisko alebo obvyklý pobyt v členskom štáte): ak má dlžník bydlisko alebo obvyklý pobyt v inom členskom štáte ako v členskom štáte príslušného súdu, aj žiadateľ mimo EÚ môže podať návrh na vydanie EPR, keďže sú splnené podmienky článku 3, ktoré sa vzťahujú na strany. Rovnako aj veriteľ s bydliskom alebo s obvyklým pobytom v inom členskom štáte ako v členskom štáte príslušného súdu môže požiadať o vydanie európskeho platobného rozkazu proti odporcovi s bydliskom alebo obvyklým pobytom mimo Európskej únie.

Bydlisko by malo byť definované podľa pojmu bydliska tak, ako ho vníma nariadenie o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach („nariadenie Brusel I“). V praxi sa bydlisko alebo obvyklý pobyt strán určuje na základe informácií, ktoré poskytne navrhovateľ vo vzorovom tlačive A. Keďže sa počiatočné preverenie návrhu robí prostredníctvom automatizovaného postupu, stačí overiť to, či je adresa, ktorú uviedla jedna zo strán, v inom členskom štáte ako v členskom štáte súdu, ktorému bola vec predložená. Ak má však súd pochybnosti o presnosti poskytnutých informácií, môže navrhovateľa požiadať, aby návrh opravil alebo doplnil.

Bydlisko alebo miesto obvyklého pobytu strán sa posudzuje v čase predloženia návrhu o EPR. Podľa článku 3 ods. 3 príslušným okamihom na určenie toho, či ide o cezhraničný spor, je čas podania návrhu, a nie čas, kedy došlo k udalostiam, na ktorých sa pohľadávka zakladá.

3. Časová pôsobnosť

Nariadenie, ktorým sa zavádza EPR, sa uplatňuje vo všetkých členských štátoch, ktoré sú ním viazané, od 12. decembra 2008. Hoci je samotné konanie dostupné od tohto dátumu, EPR možno použiť vo všetkých relevantných sporoch aj v prípade, že

skutočnosti vedúce k sporu nastali pred 12. decembrom 2008, a to za predpokladu, že nevypršala premlčacia lehota, ktorá sa na predmetnú pohľadávku podľa práva dožiadaného súdu vzťahuje.

4. Právomoc

Súdna právomoc pri pohľadávkach vznesených v rámci európskeho konania o platobnom rozkaze sa určuje v súlade s nariadením Brusel I s jednou výnimkou: ak sa vec týka spotrebiteľskej zmluvy a ak je odporca spotrebiteľom, majú právomoc len súdy v členskom štáte, v ktorom má odporca bydlisko v zmysle článku 59 nariadenia Brusel I.

III. Európske konanie o platobnom rozkaze

1. Návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu

1.1. Požadovaná suma a úrok

V súlade s článkom 7 ods. 2 písm. b) má návrh obsahovať výšku pohľadávky vrátane istiny a prípadne úroku, zmluvných pokút a nákladov. Istina a prípadné zmluvné pokuty musia byť v čase predkladania návrhu už splatné a ich výšku je potrebné uviesť vo vzorovom tlačive A, v časti 6 a 8.

Podrobné údaje o úrokovej sadzbe a dobe, za ktorú sa úrok požaduje, by mali byť uvedené v časti 7 vzorového tlačiva A. Sumu úroku nie je potrebné uvádzať. V usmerneniach na vyplnenie vzorového tlačiva A sa uvádza, že ak sa úrok požaduje až do dňa, kedy súd vynesie rozhodnutie, posledná kolónka týkajúca sa dátumu sa nevyplňa.

Vo vzorovom tlačive E je súd povinný uviesť celkovú sumu, ktorú odporca (alebo odporcovia) dlhuje (dlhujú) ku dňu vydania rozkazu. Nariadenie nehovorí nič o tom, či je úrok možné požadovať aj po tomto dátume.

To isté platí aj v prípade, že sa k istine automaticky pripočítava zákonný úrok podľa právnych predpisov členského štátu pôvodu. V takom prípade, v súlade s článkom 7 ods. 2 písm. c), navrhovateľ nie je povinný uviesť úrokovú sadzbu a obdobie, počas ktorého úrok plynie.

Podrobné údaje o všetkých splatných nákladoch sú uvedené v časti 9 vzorového tlačiva A. Aj keď sú v tomto zmysle hlavnými nákladmi súdne poplatky, v usmerneniach na vyplnenie vzorového tlačiva A sa uvádza, že iné náklady môžu zahŕňať poplatky pre zástupcu navrhovateľa alebo náhradu nákladov, ktoré vznikli pred konaním. V súlade s článkom 25 môžu súdne poplatky zahŕňať poplatky a sadzby, ktoré sa majú uhradiť súdu a ktorých výška je stanovená v súlade s vnútroštátnym právom. V usmerneniach sa tiež uvádza, že ak navrhovateľ nepozná výšku súdnych poplatkov, kolónka o sume sa nevyplní a vyplní ju súd.

1.2. Predmet sporu a popis dôkazov

Podľa článku 7 musí návrh na vydanie EPR obsahovať predmet sporu vrátane popisu okolností, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva ako na základ pohľadávky, prípadne požadovaného úroku. Tiež je potrebné uviesť označenie dôkazov odôvodňujúcich pohľadávku.

V nariadení sa nekonkretizuje úroveň podrobných údajov, ktorú by mal navrhovateľ poskytnúť, ani sa nestanovuje spôsob, akým by súd mal pohľadávku preskúmať. Objasňuje sa však, že preskúmanie návrhu o EPR nemusí vykonať sudca, a podľa článku 8 sa toto preskúmanie môže uskutočniť automatizovaným postupom. Súdy musia preskúmať návrh na základe informácií uvedených v tlačive návrhu.

Pri vyplňaní návrhu je žiadateľ povinný uviesť dostatok informácií, aby odporca mohol informovane rozhodnúť o tom, či pohľadávku poprie alebo nie. Tiež by malo byť k dispozícii dostatočné množstvo informácií, ktoré by súdu umožnili preskúmať *prima facie* obsah pohľadávky a okrem iného vylúčiť zjavne neopodstatnené nároky alebo neprípustné návrhy. Z tohto dôvodu je štandardné vzorové tlačivo A uvedené v prílohe I vytvorené tak, aby obsahovalo čo najvyčerpávajúcejší zoznam možných druhov dôkazov, ktoré sa obvyčajne predkladajú pri peňažných pohľadávkach.

Z toho teda vyplýva, že by malo byť možné, aby žiadatelia predkladali návrh na vydanie EPR tak, že jednoducho vyplnia príslušné políčka príslušných častí (najmä 6 až 10) štandardného vzorového tlačiva. Neexistuje žiadna požiadavka na pripojenie podpornej dokumentácie, ale žiadatelia tak môžu urobiť, ak chcú. Časť 11 umožňuje žiadateľom predložiť v prípade potreby doplňujúce vyhlásenia a iné informácie. Nie je to však povinné.

Keďže súd môže posúdiť návrh len na základe tlačiva návrhu, nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by súdu umožňovali požadovať podpornú dokumentáciu. Na druhej strane je však žiadateľ povinný zabezpečiť, aby návrh obsahoval dostatok informácií, ktoré zabezpečia splnenie požiadaviek nariadenia a preukázu opodstatnenosť pohľadávky.

1.3. Príslušné súdy

Príslušnými súdmi pre EPR sú tie, ktoré určili členské štáty a ktoré boli oficiálne oznámené Komisii. Keďže členské štáty môžu tieto oznámenia kedykoľvek meniť, je dôležité skontrolovať pri predkladaní návrhu na vydanie EPR aktuálne oznámenia. Všetky oznámenia sa uverejňujú v Európskom justičnom atlase pre občianske a obchodné veci. Vzhľadom na to, že vo väčšine prípadov sú tieto oznámenia veľmi všeobecné a odvolávajú sa na všeobecné ustanovenia predmetného procesného práva, vyhľadanie príslušného súdu si niekedy môže vyžadovať ďalšie zisťovanie. Ak má súd kompetencie územného charakteru a závisia od adresy odporcu, je možné nájsť konkrétny súd prostredníctvom nástroja „Vyhľadanie príslušného súdu“ v atlase. V niekoľkých prípadoch členské štáty určili konkrétne súdy ako príslušné pre európske konania o platobnom rozkaze. Ak by sa návrh zaslal súdu, ktorý nie je príslušný, je vecou vnútroštátneho práva, aké opatrenie tento súd podnikne.

1.4. Ako predložiť návrh

Každý členský štát musí súhlasiť s tým, aby sa návrhy na vydanie EPR mohli predkladať v papierovej forme. Nie sú stanovené žiadne dodatočné požiadavky. Na základe oznámení členských štátov, ktoré sú dostupné prostredníctvom Európskeho justičného atlasu, však niektoré členské štáty akceptujú návrhy v papierovej forme len vtedy, keď sú doručené ako poštová zásielka alebo doporučená poštová zásielka. Členské štáty môžu akceptovať aj iné metódy predkladania návrhov vrátane elektronickej. To zahŕňa podanie návrhu prostredníctvom faxu a e-mailu. Ak sa návrh predkladá v elektronickej forme, musí byť podpísaný v súlade s článkom 2 ods. 2 smernice č. 1999/93/ES spôsobom, ktorý uznáva členský štát pôvodu. Takýto elektronický podpis sa nevyžaduje, ak v členskom štáte pôvodu existujú alternatívne zabezpečené systémy elektronickej komunikácie, ktoré sú dostupné oprávneným užívateľom, a ak bola Komisia o týchto systémoch informovaná.

Pred predložením návrhu je vhodné v Európskom justičnom atlase zistiť, ktorý spôsob daný členský štát akceptuje. Návrh môže predložiť buď navrhovateľ, alebo právny zástupca navrhovateľa. Je potrebné poznamenať, že často je potrebné zaplatiť príslušnému súdu pri predkladaní návrhu stanovené poplatky (<https://e-justice.europa.eu>).

2. Priebeh konania pred súdom

Súd preskúma návrh, ale nebude vyhodnocovať dôkazy. Preskúma, či sú splnené požiadavky stanovené v článku 7 (kapitola III s. 1). Pokiaľ pohľadávka nie je zjavne neopodstatnená alebo návrh nie je neprípustný, súd poskytne navrhovateľovi príležitosť v prípade potreby doplniť alebo opraviť návrh s použitím vzorového tlačiva B.

2.1. Zmena alebo oprava

Ak súd požiadava navrhovateľa o doplnenie alebo opravu návrhu, určí lehotu, ktorú považuje podľa okolností za primeranú. Súd môže z vlastného podnetu túto lehotu predĺžiť.

V prvom rade súd požiadava navrhovateľa o doplnenie návrhu (zmenu).

Ak sú príslušné požiadavky po vykonaní zmeny splnené len čiastočne, súd o tejto skutočnosti navrhovateľa informuje. Navrhovateľ sa vyzve, aby prostredníctvom vzorového tlačiva C akceptoval alebo zamietol návrh európskeho platobného rozkazu vo výške, ktorú určí súd, a poskytnú sa mu informácie o následkoch jeho rozhodnutia.

Ak navrhovateľ prijme návrh súdu, súd vydá EPR na tú časť pohľadávky, ktorú navrhovateľ akceptoval (oprava). Pokiaľ ide o zvyšnú časť pôvodnej pohľadávky, tá sa spravuje vnútroštátnym právom.

Ak navrhovateľ nezašle svoju odpoveď v lehote stanovenej súdom, alebo ak odmietne návrh súdu, súd zamietne návrh na vydanie EPR v celom rozsahu.

2.2. Zamietnutie návrhu

Súd prostredníctvom vzorového tlačiva D návrh zamietne, ak:

- nie sú splnené požiadavky stanovené v článkoch 2, 3, 4, 6 a 7, alebo
- pohľadávka je zjavne neopodstatnená, alebo
- navrhovateľ nezašle svoju odpoveď (v reakcii na výzvu súdu, aby návrh zmenil) v lehote určenej súdom, alebo
- navrhovateľ nezašle svoju odpoveď v lehote stanovenej súdom alebo odmietne návrh súdu v súlade s článkom 10.

Navrhovateľ sa oboznámi s dôvodmi zamietnutia.

Proti zamietnutiu návrhu nie je prípustný opravný prostriedok. Zamietnutie návrhu nebráni navrhovateľovi, aby sa pokúsil o uspokojenie pohľadávky prostredníctvom nového návrhu na vydanie EPR alebo prostredníctvom akéhokoľvek iného konania dostupného podľa práva členského štátu.

3. Vydanie a doručenie európskeho platobného rozkazu

3.1. Vyplnenie vzorového tlačiva E

Ak bol návrh (vzorové tlačivo A) podaný a v prípade potreby zmenený alebo opravený na žiadosť súdu, súd vydá EPR s použitím vzorového tlačiva E, ako je uvedené v prílohe V, ak boli v prípade potreby zaplatené príslušné súdne poplatky. Podľa článku 12 nariadenia vzorové tlačivo E obsahuje mená, adresy a iné podrobné údaje o stranách a ich zástupcoch a tiež rozkaz vydaný voči odporcovi (alebo odporcom, keďže sa povoľuje spoločná zodpovednosť) na zaplatenie sumy, ktorú navrhuje navrhovateľ tak, ako je to uvedené vo vzorovom tlačive A, ktorého kópia je k platobnému rozkazu pripojená. V platobnom rozkaze sa uvádza základná požadovaná suma (istina) a prípadný úrok, ako aj lehota, počas ktorej sa úrok počíta (napr. až do dňa úhrady), a takisto všetky zmluvné pokuty a náklady tak, ako je to uvedené v článku 25 (pozri tiež bod 26

odôvodnenia), v uvedenej mene. Vzorové tlačivo E obsahuje poučenie odporcu o jeho právach a možnostiach (pozri „dôležité informácie pre odporcu“), t. j. buď zaplatiť navrhovateľovi sumu uvedenú v rozkaze, alebo namietať proti rozkazu podaním odporu na súd, ktorý rozkaz vydal. Odporca je tiež informovaný o tom, že: rozkaz bol vydaný len na základe informácií, ktoré poskytol navrhovateľ, a súd tieto informácie neoveroval; rozkaz sa stane vykonateľným, ak sa na súd nepodá odpor tak, ako je uvedené vyššie (pozri článok 16); a že v prípade podania odporu konanie pokračuje na príslušných súdoch členského štátu, ktorý tento rozkaz vydal (pozri bod 24 odôvodnenia) v súlade s pravidlami riadneho občianskeho súdneho konania, pokiaľ navrhovateľ vyslovene nepožiadala o ukončenie konania v takom prípade. Ak navrhovateľ požiadala o ukončenie konania, nebude táto informácia odporcovi zaslaná.

3.2. Vydanie európskeho platobného rozkazu – lehoty

3.2.1. Kedy súd vydá európsky platobný rozkaz?

V súlade s článkom 12 ods. 1, ak sú splnené požiadavky žiadosti o EPR (pozri článok 8), súd vydá rozkaz čo najskôr, obvykle do 30 dní odo dňa podania návrhu. Do 30-dňovej lehoty sa nezapočítava čas, počas ktorého navrhovateľ dopĺňal, opravoval alebo menil svoj návrh. Uvedená lehota by sa mala vypočítavať v súlade s ustanoveniami nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna

1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1.).

3.2.2. Kedy sa európsky platobný rozkaz stane vykonateľným?

Európsky platobný rozkaz nenadobúda konečnú platnosť okamžite po jeho vydaní. V európskom platobnom rozkaze sa odporca upozorní na to, že buď zaplatí navrhovateľovi sumu pohľadávky, alebo podá odpor proti platobnému rozkazu na súde pôvodu. Odpor by sa mal podať do 30 dní od doručenia rozkazu odporcovi/-om (pozri článok 12 ods. 3). Podľa článku 12 ods. 4 písm. b) sa rozkaz stáva vykonateľným, ak odporca nepodá odpor na súde pôvodu. Odporca je povinný tak urobiť do 30 dní odo dňa, kedy mu bol rozkaz doručený (pozri ods. 4.2).

3.3. Doručenie odporcovi (Komisia)

EPR sa musí doručiť odporcovi v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu pôvodu. Spôsob doručenia však musí spĺňať požiadavky, ktoré sú stanovené ako minimálne procesné požiadavky v rámci nariadenia (články 13 až 15). Vo všeobecnosti sú možné dva spôsoby doručenia: buď doručenie s dokladom o prijatí zo strany dlžníka (článok 13), alebo doručenie bez dokladu o prijatí zo strany dlžníka (článok 14); oba tieto spôsoby je možné použiť aj vo vzťahu k zástupcovi odporcu.

3.3.1. Doručovanie s dokladom o prijatí odporcovi alebo zástupcovi odporcu

Spôsoby doručovania s dokladom o prijatí sú uvedené v článku 13. V tom istom článku sa nachádza kompletný zoznam.

Súhrnne tieto spôsoby umožňujú:

- doručenie do vlastných rúk s potvrdením o prijatí, ktoré odporca podpísal³;
- vyhlásenie príslušnej osoby, ktorá doručenie vykonala, o tom, že odporca dokument prijal alebo ho odmietol prevziať bez akéhokoľvek zákonného zdôvodnenia⁴;
- doručenie poštou doložené potvrdením o prijatí, ktoré odporca podpísal;
- elektronické doručenie s potvrdením o prijatí, ktoré odporca podpísal.

³ Ak sa má doručenie vykonať v inom členskom štáte, dokumenty je potrebné previesť do tohto iného členského štátu v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 79).

⁴ Pozri predovšetkým právo na odmietnutie doručenia podľa článku 8 nariadenia Rady č. 1393/2007.

3.3.2. Doručenie bez dokladu o prijatí dlžníkom alebo zástupcom dlžníka

Doručenie dlžníkovi tiež možno vykonať jedným zo spôsobov, ktoré sa používajú na doručenie bez dokladu o prijatí podľa článku 14. Tieto spôsoby je možné použiť len vtedy, keď je adresa odporcu s určitosťou známa. Vylučujú akúkoľvek formu fiktívneho doručenia (napr. „remise au parquet“).

Súhrnne tieto spôsoby umožňujú:

- doručenie na osobnú adresu odporcu osobám, ktoré žijú v tej istej domácnosti ako odporca alebo sú tam zamestnané. V prípade samostatne zárobkovo činnnej osoby alebo právnickej osoby je možné vykonať doručenie na obchodnú adresu odporcu osobám, ktoré odporca zamestnáva.

V takýchto prípadoch musí byť doručenie potvrdené:

- buď potvrdením o prijatí, ktoré podpísala osoba, ktorej bol dokument doručený; alebo
- dokladom, ktorý podpísala osoba, ktorá uskutočnila doručenie, s uvedením spôsobu doručenia, dátumu doručenia a mena osoby, ktorá dokument prevzala, a aj postavenia tejto osoby vo vzťahu k odporcovi;

- uloženie dokumentu do poštovej schránky odporcu alebo jeho odovzdaním na pošte alebo u príslušných orgánoch verejnej správy.

V prípadoch, ktoré sú uvedené v poslednej odrážke, je potrebné, aby bolo do poštovej schránky odporcu doručené písomné oznámenie o uložení dokumentu s jasným uvedením povahy dokumentu ako súdneho dokumentu alebo právneho účinku oznámenia, ktorým je, že sa doručenie uskutočnilo a začínajú plynúť lehoty. Doručenie musí byť potvrdené dokladom, ktorý podpísala osoba, ktorá doručenie vykonala, s uvedením spôsobu doručenia, dátumu doručenia a mena osoby, ktorá dokument prevzala, a aj postavenia tejto osoby vo vzťahu k odporcovi;

- doručením poštou bez dokladu o prijatí, ak má odporca adresu v členskom štáte pôvodu vecnej podstaty sporu;
- elektronickými prostriedkami s automatickým potvrdením doručenia, za predpokladu, že odporca vopred výslovne súhlasil s týmto spôsobom doručenia.

4. Práva/možnosti odporcu

4.1. Odpor proti európskemu platobnému rozkazu

Odporca môže podať odpor proti EPR prostredníctvom vzorového tlačiva F, ako je uvedené v prílohe 16. Odporca nie je povinný uviesť dôvody svojho odporu. Odpor sa podáva do 30 dní od doručenia rozkazu odporcovi. Uvedená lehota sa vypočíta v súlade s nariadením Rady (EHS, EURATOM) č. 1182/71, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1). Dátum doručenia sa do výpočtu obdobia nezapočítava. Ak koniec lehoty pripadne na štátny sviatok, sobotu alebo nedeľu, lehota sa končí vypršaním poslednej hodiny nasledujúceho pracovného dňa. Podľa článku 2 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1182/71 sa do úvahy berú len štátne sviatky v členskej krajine súdu, ktorý vydáva EPR.

Odpor sa podáva buď v listinnej forme, alebo akýmkoľvek inými komunikačnými prostriedkami vrátane elektronickej formy, akceptovanými členským štátom pôvodu a dostupnými súdu pôvodu. Odpor môže tiež predložiť zástupca odporcu.

Ak odporca v súlade s článkom 17 ods. 1 podá prípustný odpor, konanie bude pokračovať na príslušnom súde členského štátu pôvodu v súlade s pravidlami riadneho občianskeho súdneho konania, pokiaľ navrhovateľ výslovne nepožiadal o to, aby bolo

konanie v takom prípade ukončené. Podľa článku 7 ods. 4 môže navrhovateľ predložiť takúto žiadosť kedykoľvek až do vydania EPR. V súlade s článkom 17 ods. 2 sa prevedenie konania na riadne občianske súdne konanie riadi právom členského štátu pôvodu. Nič vo vnútroštátnom práve nesmie mať vplyv na postavenie navrhovateľa v nasledujúcom riadnom občianskom súdnom konaní.

4.2. Vykonateľnosť

Ak do 30 dní nie je podaný žiaden odpor, EPR sa vyhlási za vykonateľný, za predpokladu, že súd poskytol dostatočný čas na doručenie odporu.

Súd prostredníctvom vzorového tlačiva G vyhlási EPR sa vykonateľný a zašle ho navrhovateľovi.

V súlade s článkom 18 ods. 2 sa formálne požiadavky vykonateľnosti riadia právom členského štátu pôvodu. Európsky platobný rozkaz, ktorý bol v členskom štáte pôvodu vyhlásený za vykonateľný, sa podľa článku 19 uzná a vykoná v iných členských štátoch bez potreby doložky vykonateľnosti v inom členskom štáte a bez akejkoľvek možnosti namietať proti jeho uznaniu. Vykonateľnosť je možné zamietnuť len podľa ustanovení článku 22.

5. Možné opravné prostriedky/spôsoby obrany pre strany

5.1. Čo môže navrhovateľ urobiť, ak je návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu neúplný, obsahuje chybu, vyžaduje zmenu alebo je zamietnutý?

5.1.1. Čo môže navrhovateľ urobiť, ak je návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu neúplný alebo obsahuje chybu (článok 9)

Ak návrh na vydanie EPR nespĺňa požiadavky článku 7, t. j. je neúplný alebo obsahuje chybu, poskytnie príslušný súd navrhovateľovi príležitosť doplniť alebo opraviť návrh (pozri článok 9 ods. 1) prostredníctvom vzorového tlačiva B, ako je uvedené v prílohe II. Súd požiada navrhovateľa o doplnenie alebo opravu návrhu v lehote, ktorú považuje podľa okolností za primeranú (pozri článok 9 ods. 2). Toto ustanovenie neplatí v prípade pohľadávok, ktoré sú zjavne neopodstatnené alebo neprípustné.

5.1.2. Čo môže navrhovateľ urobiť, ak len časť pohľadávky spĺňa požiadavky európskeho platobného rozkazu (článok 10)

Ak sú požiadavky EPR splnené (pozri článok 7) len vo vzťahu k určitej časti pohľadávky, súd o tejto skutočnosti navrhovateľa informuje prostredníctvom vzorového tlačiva C, ako je to uvedené v prílohe

III, a vyzve navrhovateľa, aby prijal alebo odmietol návrh EPR vo výške, ktorú určí súd. Navrhovateľ odpovie v lehote stanovenej súdom (pozri článok 9 ods. 2) prostredníctvom vzorového tlačiva C. Ak navrhovateľ prijme návrh súdu, ten vydá EPR (pozri článok 12) na tú časť návrhu, ktorú navrhovateľ prijal.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť pôvodnej pohľadávky, tá sa spravuje vnútroštátnym právom (pozri článok 10 ods. 2). Ak navrhovateľ nezašle svoju odpoveď v lehote stanovenej súdom alebo odmietne návrh súdu, súd zamietne návrh na vydanie EPR v celom rozsahu.

Ak navrhovateľ nebude akceptovať návrh súdu, môže svoj návrh stiahnuť a ďalej vec riešiť v rámci riadneho občianskeho súdneho konania.

5.1.3. Čo môže navrhovateľ urobiť, ak je návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu zamietnutý? (článok 11)

Proti zamietnutiu návrhu na vydanie EPR nie je prípustný opravný prostriedok. Zamietnutie návrhu nebráni navrhovateľovi, aby sa pokúsil o uspokojenie svojej pohľadávky prostredníctvom nového návrhu na vydanie EPR alebo prostredníctvom akéhokoľvek iného konania dostupného podľa práva členského štátu (pozri článok 11).

5.2. Čo môže urobiť dlžník v členskom štáte pôvodu v prípade vydania európskeho platobného rozkazu?

5.2.1. Podať odpor v členskom štáte pôvodu (článok 16)

Odporca môže do 30 dní od doručenia rozkazu podať odpor proti EPR na súde pôvodu prostredníctvom vzorového tlačiva F, ako je to uvedené v prílohe VI. Ak je odpor podaný v lehote 30 dní (pozri článok 16 ods. 2), konanie bude pokračovať pred príslušnými súdmi členského štátu pôvodu v súlade s pravidlami riadneho občianskeho súdneho konania, pokiaľ navrhovateľ vyslovene nepožiadal o to, aby bolo konanie v takom prípade ukončené.

5.2.2. Preskúmanie vo výnimočných prípadoch v členskom štáte pôvodu (článok 20 ods. 1)

Po uplynutí 30-dňovej lehoty na predloženie odporu je odporca oprávnený podať návrh na preskúmanie EPR na príslušnom súde členského štátu pôvodu, v ktorom:

1. (a) bol platobný rozkaz doručený jedným zo spôsobov uvedených v článku 14, t. j. bez dokladu o potvrdení zo strany odporcu, a
- (b) doručenie sa bez zavinenia na jeho strane neuskutočnilo v primeranom čase na prípravu jeho obhajoby⁵, alebo

2. bolo odporcovi zabránené namietat' proti pohľadávke z dôvodu vyššej moci, alebo z dôvodu mimoriadnych okolností bez jeho vlastného zavinenia,

za predpokladu, že v oboch prípadoch koná bez zbytočného odkladu.

5.2.3. Preskúmanie v členskom štáte pôvodu, kde bol európsky platobný rozkaz vydaný chybné (článok 20 ods. 2)

Po uplynutí 30-dňovej lehoty na predloženie odporu je odporca oprávnený požiadať o preskúmanie EPR na príslušnom súde členského štátu pôvodu, kde bol rozkaz zjavne chybné vydaný, s prihliadnutím na požiadavky uvedené v nariadení, alebo z dôvodu iných výnimočných okolností.

POZNÁMKA: Ak súd zamietne návrh odporcu na základe toho, že neplatia žiadne dôvody na preskúmanie podľa odsekov 5.2.2 a 5.2.3, EPR zostane v platnosti. Ak súd rozhodne, že preskúmanie je odôvodnené jedným z dôvodov, ktoré sú uvedené v týchto odsekoch, bude EPR neplatný.

⁵ Napríklad ak bol odporca v nemocnici, na dovolenke, na služobnej ceste atď.

IV. Uznávanie a výkon európskeho platobného rozkazu v ostatných členských štátoch

1. Všeobecné zásady

EPR, ktorý sa stane vykonateľným v členskom štáte pôvodu – t. j. v členskom štáte, v ktorom bol vydaný, je rovnako vykonateľný v akoľvek inom členskom štáte. V členskom štáte výkonu nie je potrebné získať doložku vykonateľnosti (exequatur). Orgány v členskom štáte výkonu nemôžu preskúmať okolnosti alebo postupy, ktoré viedli k vydaniu rozkazu, s výnimkou situácií, ktoré sú uvedené v článkoch 22 a 23. V členskom štáte výkonu sa nepripúšťa žiadne skúmanie vecnej stránky EPR.

Postup pri výkone platobného rozkazu sa riadi právom členského štátu výkonu bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia nariadenia o EPR.

2. Podanie návrhu na výkon

Navrhovateľ musí požiadať o výkon platobného rozkazu na súde alebo orgáne, ktorý je príslušný na výkon rozhodnutia v členskom štáte, v ktorom sa výkon vyžaduje. V jednotlivých členských štátoch ide o rôzne orgány. Podrobné údaje o príslušných súdoch a orgánoch sa nachádzajú na stránkach Európskej justičnej siete v občianskych a obchodných veciach Európskeho portálu elektronickej justície.

Navrhovateľ predloží príslušnému súdu alebo orgánu vyhotovenie platobného rozkazu vyhláseného súdom pôvodu za vykonateľný, ktoré spĺňa potrebné podmienky na zistenie pravosti, a vyhlásenie vykonateľnosti (vzorové tlačivo G).

3. Preklad

Navrhovateľ môže byť požiadaný o to, aby predložil vyhotovenie EPR v inom jazyku, ako je jazyk, ktorý použil súd, ktorý platobný rozkaz vydal. Vo všeobecnosti platí, že EPR by sa mal predložiť v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu výkonu, pokiaľ tento členský štát neuviedol, že bude akceptovať platobné rozkazy v inom úradnom jazyku alebo jazykoch Európskej únie. Podrobné údaje o tom, ktoré jazyky akceptujú jednotlivé členské štáty, sú uvedené v Európskom justičnom atlase. Pri kontrole týchto údajov by navrhovateľ mal myslieť na to, že v členských štátoch, ktoré používajú viac než jeden úradný jazyk, je potrebné zabezpečiť preklad do jazyka, ktorý je osobitý pre danú časť alebo región členského štátu. Každý preklad musí byť overený osobou, ktorá má na to oprávnenie v jednom z členských štátov.

4. Odmietnutie výkonu za výnimočných okolností

Odporca môže v členskom štáte výkonu podniknúť nasledujúce kroky, hoci tieto možnosti nemôžu nikdy viesť k preskúmaniu vecnej podstaty EPR v členskom štáte výkonu:

4.1. Odmietnutie výkonu (článok 22)

Odporca má možnosť požiadať o odmietnutie výkonu (pozri článok 22), ak je európsky platobný rozkaz nezlučiteľný so skorším rozhodnutím alebo predtým vydaným rozkazom v ktoromkoľvek členskom štáte alebo tretej krajine, za predpokladu, že:

- skoršie rozhodnutie alebo rozkaz sa týkalo toho istého predmetu sporu a bol medzi tými istými stranami a
- skoršie rozhodnutie alebo rozkaz spĺňa podmienky potrebné pre jeho uznanie v členskom štáte výkonu a
- nezlučiteľnosť sa nemohla vzniesť ako námietka v súdnom konaní v členskom štáte pôvodu.

Výkon sa na požiadanie zamietne aj v prípade, že už odporca uhradil navrhovateľovi sumu určenú v EPR, a to v rozsahu, v ktorom tak urobil.

4.2. Prerušenie alebo obmedzenie výkonu (článok 23)

Odporca môže požiadať o prerušenie alebo obmedzenie výkonu EPR (pozri článok 23), ak odporca požiadal o preskúmanie v súlade s článkom 20. V takýchto prípadoch môže príslušný súd v členskom štáte výkonu:

- obmedziť vykonávacie konanie na ochranné opatrenia alebo
- podmieniť výkon poskytnutím takej záruky, akú stanoví, alebo
- za výnimočných okolností vykonávacie konanie prerušiť.

Praktická príručka pre uplatňovanie nariadenia o európskom platobnom rozkaze

Europe Direct je služba, ktorá vám pomôže nájsť odpovede
na vaše otázky o Európskej únii.

Bezplatné telefónne číslo (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Niektorí operátori mobilných sietí nepovoľujú prístup k číslam 00800 alebo tieto hovory fakturujú.

© Fotolia, Istockphoto

© Európska únia, 2011

Rozmnožovanie je povolené len so súhlasom autora.

Printed in Belgium

Vytlačené na papieri bielenom bez použitia elementárneho chlóru (ECF)

Kontakt

Európska komisia
Generálne riaditeľstvo pre
spravodlivosť
Európska justičná sieť
v občianskych a obchodných veciach
Rue Montoyer 59
B-1049 Brusel

SK

DS-32-11-946-SK-C

<http://ec.europa.eu/justice/civil/>

ISBN 978-92-79-21588-9

9 789279 215889
doi:10.2838/38246